

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1869

Officium S. Amandi Complectens ejus vitam et Reliquiarum translationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67915)

A

OFFICIUM S. AMANDI

Complectens ejus vitam et Reliquiarum translationem.

Ex traditionibus Mss. Ecclesiae S. Juniani Commodoliacensis.

Omnia dicuntur de communi Confessoris non Pontificis, exceptis propriis quæ sequuntur.

IN PRIMIS ET SECUNDIS VESPERIS ET LAUDIBUS,

ANTIPHONÆ :

- Vite synopsis,*
- a*
- B*
- b*
- I. Amandus est nominatus,
Amans Deum et amatus
Per populum quem docuit *a*,
Et a Christo quem coluit.
 - II. In lapide, qui est Christus,
Fundaverat fidem suam,
Et in eo semper vixit,
Et finivit vitam suam.
 - III. Dum Amandus ab hoc mundo
Feliciter exspiravit,
Ejus corpus Junianus
Juxta petram tumulavit.
 - IV. Beati corpus Amandi
Et ejus Reliquiæ *b*
Sunt inventæ per Ramnulphum
Die quartæ feriæ.
 - V. In cœlis est elevatus
Amandus, et laureatus
A Christo, cujus amore
Nitido vixit corpore.

CAPITULUM : Beatus vir qui inventus est, etc.

2 HYMNUS :

in qua præcipua S. Amandi gesta,

C

Gaude tellus illustrata
Amandi virtutibus;
Cujus vita, geminata
Luce, fulsit actibus
Gloriosis venustata,
Et honoris moribus.
Cuncta pro te resignavit,
Christe; solitariam
Vitam ducens, aspiravit
Ad cœlestem patriam;
Sprevit, fugit, reprobavit
Hujus mundi gloriam.
Hunc magistrum et rectorem
Junianus habuit,
Cujus vitam et nitorem
Morum sequi voluit;
Quem sequendo sic honorem
Immortalem meruit.
Te pie nostra precatur
Hæc, Amande, concio,
Ut a malis eruatur,
Et tecum palatio
In cœlesti perfruatur
Sempiterno gaudio.
Sit laus Patri, sit laus Nato,
Sanctoque Spiritui,
Quorum Amandus beato
Deservivit nutui;
Et præmio tam optato
Promeretur perfrui. Amen.

† Ora pro nobis, Sancte Amande, etc.

AD MAGNIFICAT ANTIPHONA :

Magnificet Ecclesia

Amandi prodigia,
De quo cœli curia
Gaudet cum lætitia.

D

ORATIO : Omnipotens sempiternæ Deus, qui Beato Amando Confessori tuo, in hujus mundi eremo contra fraudes dæmoniicas decertanti, victoriæ palmam in cœlestibus contulisti, fac nos in fide Christi sic esse stabiles, ut, contra hostiles nequitiâs pugnaturi, simus in adversis victores. Per, etc.

3 AD MATUTINUM, INVITATORIUM : Laudemus *ejus detectio*
regem cœlorum, qui corona laureavit Amandum,
et collocavit inter choros Angelorum. ps. Venite, etc. HYMNUS : Iste Confessor, etc.

ANTIPHONÆ AD PRIMUM NOCTURNUM :

- I. Beatus Amandus in viis
Peccatorum non adfuit,
Sed vivere in eremo
Secus Vigenam voluit.
- II. Pastores obstupuerunt,
Dum Amandum invenerunt
Inter rupes habitare
In eremo sine lare.
- III. Præsuli Lemovicensi
Roricio retulerunt *c*,
Qualiter Sanctum Amandum
In eremo invenerunt. *E*

† Amavit eum Dominus, etc. LECTIONES PRIMI NOCTURNI per totam octavam semper sumuntur de scriptura occurrente quando fit de octava.

4 RESPONSORIA PRIMI NOCTURNI LECTIIONUM :

- I. Locus, ubi conversatur,
Commodoliacus vocatur,
Inter rupes positus
Juxta Vigenæ litus. *celle ædificatio*

†. Et factus est in pace locus ejus et habitatio ejus juxta Vigenæ litus.

- II. Roricius cellam ibi
Præcepit ædificari,
In qua Beatus Amandus
Posset Deum venerari,
Et vivere corde mundo
Segregatus ab hoc mundo.

†. Quoniam vir Sanctus elegit eam in habitationem sibi, segregatus ab hoc mundo.

- III. Vir Amandus eremita,
Tentabatur in hac vita
Ut Deum respueret,
Et idola *d* coleret.

†. Inimici Domini mentiti sunt ei, ut Deum respueret et idola coleret. *F*

5 ANTIPHONÆ IN SECUNDO NOCTURNO :

- I. Cum Amandus invocaret
Ut dæmonem captivaret,
Jesum Christum *, quem quæsivit,
Ipsam statim exaudivit. *et S. Juniani adventus exponitur. * Jesus Christus*
- II. Cellæ portam propulsavit
Junianus et clamavit :
Percipe, Sancte Amande,
Verba mea et intende.
- III. Ego vocor Junianus,
Verus Dei Christianus
Qui destruo pugnatores
Inimicum et ultorem.

†. Os justi meditabitur, etc.

6 PRIMA LECTIO SECUNDI NOCTURNI : Beatus Amandus ex nobili ortu prosapia, mundi hujus contemptor, servire Deo cupiens ad rupes vici hujus, cui nomen Commodoliacus, nunc vero urbs S. Juniani vocatur, supra Vigenam fluvium declinavit, et inter ipsas rupes per plura temporum curricula sub spelunca quadam solitariam vitam ducens *Quibus breviter repetitis.*

A ducens repertus est a pastoribus, qui Sancto Roricio Lemovicensi episcopo nuntiaverunt. Ipse vero episcopus ibidem cellulam vix triginta virorum intrantium capacem, tamen Sancto Dei multum amplam construi fecit; et in ea postea fuit habitator cum eo Sanctissimus Junianus comitis Cameracensis *e* filius, qui Sanctum Amandum adversus tentationes dæmoniaca taliter confortavit, quod ipsi ambo dæmones cum suis versutiis devicerunt. Tandem elapsis annis plurimis Beatus Amandus ad Christum Dominum feliciter transmigravit, corpusque ejus intra rupem ipsam pro ipsius corporis magnitudine excisam Beatus Junianus propriis manibus tumulavit. Adhuc tamen etiam per quam plurima et infinita tempora post felicem transitum Sancti Juniani, locus ubi Beatus Amandus sepultus fuerat, et ubi corpus ejus exstiterat, nullatenus sciebatur; sed Dei providentia, quæ mirificat Sanctos suos, refulgens per opera. Hubo * abbas Cluniacensis cœnobii, vir magnæ sanctitatis, qui quam plurima monasteria * suum monasterium *f* almi Apostoli Martialis Lemovicis ex suscepto officio visitavit, completisque ibi paucis diebus, visitationis causa consimili ad cœnobium Sancti Joannis de Angeriaco *g* descendens, fecit per vicum hujusmodi iter suum. — Tu autem, etc. RESPONSORIUM :

Cumque Sanctum Junianum
Vir Amandus recepisset,
Et ipsum in fide nostra
Firmiter edocuisset,
Tandem spiritum Amandus
Redemptori reddidit;
Cujus corpus sepulturæ
Junianus tradidit.

* Dominus in cœlo paravit sedem suam, cujus corpus, etc.

late narratur quomodo, interveniente S. Hugone Cluniacensi,

h

C

i
*sua

7 LECTIO SECUNDA : Et ibidem a fratribus Canonicis basilicæ S. Juniani fuit, prout decuit, hospitatus. Huic autem abbati inter cœtera virtutum dona mos erat, ut sibi legerentur *h* verba divina novi et veteris Testamenti dum comedeat; qui dum sederet ad mensam, comperto quod Vita Sancti Juniani in sua basilica haberetur, fecit eam sibi ad mensam cito afferri; quæ cum loco Bibliæ legeretur, audiretque abbas in ea narrari pauca de vita et doctrina Beati Amandi petiit statim a fratribus ad mensam secum considentibus, ubi corpus S. Amandi quiescere diceretur; et illis respondentibus, quod ejus tumulum ignorabant, neque corpus ipsius habebant, abbas ipse una cum ipsis fratribus facta comestione perrexit ad locum *i*, ubi cella exstiterat, sed jam diruta erat ex sui * nimia vetustate. Ipso autem loco per eundem abbatem undique circumspecto, abbas ipse fratres ipsos charitative admonuit, ut locum ipsum tantorum habitatione Sanctorum venerabilem corde puro, devote, ac sæpissime visitarent, ibique oratorium construerent, in quo possent divina officia celebrare. Die vero sequenti abbas ipse cum suis monachis ad Angeriaco arripuit iter suum; Canonici tamen præfati basilicæ Sancti Juniani ad audienda præfata Hugonis monita aures proprias obturantes, oratorium facere nixerunt *. Tandem post lapsam alicujus temporis, idem abbas est a principe Pictaviensium *k* revocatus, ut monasterium, quod ipse abbas ad honorem Sancti Joannis Evangelistæ in Pictaviensi suburbio construxerat, eidem principi dotandum traderet sub certo numero monachorum serviendum. — Tu autem, etc. RESPONSORIUM :

Hugo Abbas Cluniaci,
Commodoliacum petens,

* neglexerunt

k

Et ibi Sancti Amandi
Vitam beatam audiens,
Statim esse construendam
Basilicam disposuit,
Ubi Beatus Amandus
Suam cellulam habuit.

* Quoniam illis mandavit Dominus benedictionem et vitam usque in sæculum, ubi Beatus Amandus, etc.

8 LECTIO TERTIA : Qui abbas faciens iterum iter suum per vicum prædictum, cui nomen Commodoliacum, et ab ipsis fratribus ibidem hospitatus, petiit ab eis an oratorium præfatum construxissent; et comperto quod nihil fecerant, de nimia negligentia increpavit. Sequenti vero die idem abbas iter arripiens petiit ab Amelio basilicæ Sancti Juniani præposito, et Ramnulpho ejus canonico sese duci ad cellulam memoratam; et monachis, quos abbas ipse secum ducebat, injunxit, ut parum ante eum procederent ulterius, contentus ad præsens ipsorum Ramnulphi et Amelii comitatu, et ostensa est sibi ab ipsis canonicis rupes et cellæ locus, in qua Sancti Juniani et Sancti Amandi fuerat incolatus. Abbas vero hujus vitæ actualis tædiosus, volens in Domino contemplari, ipsos canonicos instantissime requisivit, ut permitterent eum sub rupe suam vitam ducere et finire; sed ipse abbas ab eis prohibitus exinde recessit lacrymando. Ramnulphus, tunc eodem desiderio accensus, apud se considerans quomodo ipse abbas, qui de extremis partibus magno spiritus fervore ducebatur ad præfatum templum construendum, facere illud decrevit. Idem Ramnulphus et Geraldus canonicus, jejunio triduoano peracto, sub arbore, quæ excrevit ad caput Sancti Amandi, circumfodientes, corpus ipsum invenerunt Sancti Amandi *l*; et transtulerunt juxta thecam Sancti Juniani quarta feria, ita quod omnes languentes ad sepulcrum confluentes sanitatis beneficium receperunt. Inter quos Petrus levita, febris flamma cruciatus, cum sub arbore Sancti Amandi dormivisset, a somno excitatus, statim sanus factus abiit, ac præterea cæci visum, dementes rationem, muti locutionem, claudi ambulandi facultatem obtinuerunt. — Tu autem, etc. RESPONSORIUM :

Canonicis supradictis
Recedens Hugo prædixit,
In cella Sancti Amandi
In qua ipse diu vixit,
Esse brevi ecclesiam
In ejusdem memoriam.

* Adorabitis in loco ubi steterunt pedes ejus. Esse brevi ecclesiam, etc.

9 ANTIPHONA IN TERTIO NOCTURNO :

I Cum ad Commodoliacum
Præfatus Abbas revenit
Nec aliquid de capella
Esse factum advenit.

II Tunc canonicus Ramnulphus
Promisit Amandi corpus
In ejus cella quærere
Et capellam construere.

III Antequam corpus quæreret
Triduum hic jejunavit,
Etin Sancti Juniani
Altari missam cantavit.

* Lex Dei, etc. Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum : In illo tempore dixit Simon Petrus ad Jesum : Ecce nos reliquimus, etc. Homilia Ven. Bedæ, ut in quinta die infra octavam Apostolorum Petri et Pauli, RESPONSORIA :

I Petrus levita phisicus
Ramnulphi concanonicus
Febris flamma cruciatus

Reliquiæ detectæ et translatae fuerint;

E

l

F

que translatio

* phisicus

Super

- A Super arbore dormiit,
Et a somno excitatus
Sanus factus abiit.
- v. Ab eo qui sanat contritos corde et alligat
contritiones eorum: r. Et a somno excitatus, etc.
- II In tumuli apertione
Et corporis inventione
Ex membris Sancti Amandi
Confessoris venerandi
Tantus odor emanavit
Quod omnes vere languentes
Ad sepulcrum confluentes
Sospitati restauravit.
- v. A Domino factum est istud et est mirabile
in oculis nostris. r. Quod omnes vere languen-
tes, etc. Gloria. Quod omnes.
- Antiphonæ ad Laudes ut in primis Vesperis. —
v. Ora pro nobis Beate Amande, etc.

10 HYMNUS:

versiculis
hic

Amandi, puris mentibus,
Celebremus solemniam;
Cujus doctrina, moribus,
Fide vernat Ecclesia.

B

Hic derelictis omnibus,
Sequens Christi vestigia,
Totis mentis conatibus
Appetit celestia.

Huic in solitudine
Est Junianus socius,
Qui, duplicato lumine,
Juncti fulsere clarius.

m

Amande, vir amabilis,
Nostrum serva collegium m;
Laudes nostra favorabilis
Sit nobis et obsequium.

Pari laudemus gloria
Patrem, Natum, Paraclitum,
Quorum Amandus gratia
Omne cavet illicitum.

— Versus ut supra. —

ornatur.

11 AD BENEDICTUS ANTIPHONA:

u

Hodie n canonicorum
Devotio ac sanctæ manus
Sanctum corpus invenerunt
Amandi, et transtulerunt
Juxta thecam, in qua jacet
Sanctissimus Junianus.

C

— In secundis Vesperis omnia ut in primis, excepta

ANTIPHONA AD MAGNIFICAT:

o

In loco, in quo erat Beatus
Amandus erat humatus
Facta est ecclesia o:
Per cujus suffragia
Datur ibi cæcis visus,
Et redditur mortis risus,
Languentibus sanitas,
Et claudis stabilitas,
Dementibus ratio
Et mutis locutio.

ANNOTATA.

a Cum S. Amandus suum nomen a populo, quem
docuit, adeptus dicatur, frustra quis ex latino no-
mine Amando argueret eum Hungarum non fuisse.
Vide Commentarium num. 9, ubi hanc traditionem
evolutam invenire est. S. Ruricius senior, scribens ad
Cerauniam (a), meminit alicujus Amandi, Cerauniarum

(a) Lib. II, epist. XLIX, in Lectionib. Antig. Canisii, edit.
Basnage, tom. I, p. 403. — (b) Tom. II, col. 179. — (c) Bibl.
nov. Mss., tom. II, p. 766. — (d) Act. SS. ad xxx Junii,
p. 535. — (e) T. II, col. 1096. — (f) p. 893. — (g) p. 48, n. 6.

Tomus VII Octobris, Pars Posterior.

servi. At nihil ibi, quod ad S. Amandum nostrum
deflecti possit: liquet itaque inde tantum, nomen
istud in agro Lemovicensi singulare non fuisse.

D

b Hujus inventionis tempus diem xxvi Augusti
anni 1075 fuisse num. 19 Commentarii ostendi-
mus. Loco Ramnulphi, alii Rabulphum scribunt,
sed minus bene.

c S. Ruricius seniore episcopum Lemovicensem
hic designari in Commentario num. 12 traditum fuit.
Hæc detectio ante annum circiter 490 referenda est.

d Idola forsitan metaphorice dicuntur loco mala-
rum cupiditatum. Sic apostolus dixit: quorum
Deus venter est.

e Id minus affirmative in S. Juniani Vita traditur.

f In Gallia Christiana (b) legi potest instrumen-
tum, quo Ademar, vicecomes Lemovicensis, anno
1062 S. Hugoni tradit monasterium S. Martialis
Lemovicensis. Quod vero S. Martialis Apostolus
hic dicitur, innititur vulgatissimæ Lemovicensi et
Burdigacensi traditioni. Edidit Labbeus (c) conci-
lium Lemovicense anno 1031 celebratum, in quo a
pluribus S. Martialis primus Apostolorum decla-
ratur. Quid de universa hac traditione sentiendum
sit, satis superque notum est. Vide Commentarium
prævium in Vita S. Martialis (d).

E

g Jacebat hoc monasterium in diocesi Sonto-
nensi; plura de eo videsis in Gallia Christiana (e).

h Ex hac animadversione intelligitur usum hunc
id temporis non obtinuisse in conobio San-Junia-
nensi; contra in tota Vita S. Hugonis nullum forte
invenies actum, qui præclarior ejus regularem ob-
servantiam significet. De hoc vero usu, quem gra-
viter in sua regula commendavit S. Benedictus, et
ultimis sæculis cleri receperunt, videndus est Hæf-
tenus in suis Disquisitionibus monasticis (f), hi-
storice et moraliter caput aut regulam De lectore
commentans. Quas peculiarem consuetudines circa
lectionem ad mensam usurparent Cluniacenses, di-
scere licet ex statutis et consuetudinibus Ordinis Clu-
niacensis cap. xxxviii. Ordo, vero quem S. Hugo
in audienda lectione Commodoliaci servavit, regulæ
sic sonanti conformis fere est: In lectione quæ fit
ad mensam hic servetur ordo. In primis legatur
Scriptura sacra veteris ac novi Testamenti, cui
succedat aliquis commentarius in sacram Scri-
pturam, vel libri ecclesiasticæ historiæ. Deinde
legantur Vitæ Sanctorum, vel aliqui libri pii in
vulgari, quos jusserit superior.

F

i Cum S. Hugo recta ad antrum, priorem S.
Amandi habitationem, perrexit, nonnihil verisi-
mile sit, ipsi innotuisse veteres eremitæ sæpius in
suis cellulis sepultos fuisse. Et quidem in hoc uno
præsenti volumine, habemus S. Leonardum, de quo
in sua Vita legitur (g): Sepultus est in supradic-
ta (sua) cella a Sancto Domnolo antedicto episco-
po; item S. Gallum abbatem, et S. Vitalem ere-
mitam, suis in cellulis sepultos, inferius videbimus.
Mirum est itaque nihil de eremitica hac disciplina
tradi a R. D. Antonio Binterim in Memorabilibus
Ecclesiæ Catholicæ (h), a Joanne Augusti in opere
de Archeologia Christiana, ab Spondano in Cæme-
teris Christianorum, a Franzenio in commentatione
de Funeribus Christianorum, a Cangio in Glossa-
rio, a Martenio in opere de antiquis Ecclesiæ Ri-
tibus, ab Hæsteno in Disquisitionibus monasticis
aliisque compluribus, quos de monachorum vel Chri-
stianorum funeribus disserere cognovi. Origo autem
eremitici hujus ritus explicari videtur in veteribus
Camaldulensium Constitutionibus, quas Helyot (k)

— (b) Denkw. der katol. kirche, tom. VI, part. III. — (c) Handbuch der Christl. archæol., t. III, c. XII. — (d) Hist. des Ordres Relig., t. V, p. 248.

- A *primum conditas fuisse assertit a B. Rodulpho anno 1102. Verum Miltarelli et Costadoni e Camaldulensium Ordine, scriptores insignis vastissimique operis Annalium Camaldulensium, ediderunt (a) Constitutiones anno 1080 a B. Rodulpho scriptas, alterasque (b) confectas anno 1085. Porro in prioribus cap. xxx præscribitur, ut si quis Camaldulensis in loco de Fonte-bono obierit, ad eremum sepeliendus deferatur. Justum est enim ut habeat sepulcrum suæ migrationis, ubi habitaculum habuit solitariæ sanctitatis. In posterioribus (c) idem præscribitur, et eadem datur ratio.*
- k Quo tempore hæc facta sint, num. 19 Commentarii expositum fuit.
- l Circa hanc inventionem nonnihil diversus est ab hac narratione Collinus, miraculis et visionibus ultra modum abundare gaudens. Hæc prætermittere lubet. Quare vero idem Collinus Amelium præpositum omittat, et Rammulpho præposituram assignet, non mihi patet.
- m De hoc canonicorum collegio plura habet Gallia Christiana (d).
- n Legesis quæ de hoc tempore num. 18 Commentarii prævii deducta sunt.
- B o De hac ecclesia dictum est num. 19.

VITA SANCTI JUNIANI

Monachi et Confessoris.

Ex Ms. Codice Cluniacensi.

PROLOGUS.

Utilitas vitam Sanctorum,

a

Quoties ad narrandas virtutes Sanctorum juslibet mens insonare voluerit, primitus de toto cordis adnisi eorum habitorem a debet obnoxia et humili prece deprecere; ut qui illis contulit virtutum abundantiam vel triumphum, nobis famulis suis ad eas narrandum vires tribuat, unde fidelium corda ad imitandum eorum opera fidelius accendantur; cum constet quod ad amorem cœlestis patriæ, non minus exemplis bonorum operum, quam prædicationis verbo animæ excitentur: ideoque dum de Sancti viri Juniani vita vel conversatione nobis sermo exoritur primum omnium qualiter vel quibus rebus ejus conversio ad Dei Omnipotentis notitiam cœpit exrescere, ponatur exordium.

C

ANNOTATA.

a Hæc, nisi ad verbum saltem quoad sententiam, hausta sunt ex prologo Vitæ S. Hilarionis, conscripta a S. Hieronymo. Vitæ ampliori, quam sæpius in Commentario laudavi, deest omnis prologus.

VITA

Tempore Clodovæi regis Francorum

a

b

c

Cum valde in Galliarum vel Aquitanie provincie terminis sæva sub Gothorum rege Alarico a principe Ariana hæresis sectaretur, b et Francorum gens eo tempore gentilitatis teneretur errore, prædicante S. Remigio c Remensis urbis episcopo, Clodovæus rex Francorum cum multa

gentilium turba superstitiosa ac funesta ad baptismi gratiam convolvavit; qui mox cunctam gentem Francorum ad baptismatis partem exhortari ut sub leve jugum Christi fortia colla dulci onere delegarent*; qui mox, cum sacerdotibus d Christi præeunte gratia inito consilio, ut gens hæretica a Christianorum repelleretur dominatu, bellum cum supra dicto rege Alarico in Pictavorum terminis e indidit; moxque divino fultus auxilio, Ariarum interfecto principe cum suis satellitibus, a Galliarum atque Aquitanorum finibus ejus superstitionis abstulit* dogma, et cunctis unius veræ fidei Christianæ catholicæ religionis instituit disciplinis.

D

* Vita amplior delegaret d

* Vit. amp. sustulit

3 Sub eo fere tempore vir nobilis Amandus nomine, illustris f ortus natalibus, Euangelii non surdus auditor, relictis omnibus, in vastæ solitudinis g agro cujusdam viri nobilissimi sanctæ memoriæ Ruricii h Pontificis, cujus nominis vocabulum Commodoliacus dicitur, sibi haud grande tuguriolum, in quo remotiorem vitam duceret, visus est construxisse. Sed cum in eodem loco vitam virtutibus plenam duceret, ibi a pastore reperitur. Mox ut ad prædicti agri dominum ejus fama se intulit, pro opportunitate prædicti viri cellulam parvulam ei construi jussit: in qua cum solitariam vitam duceret, antiqui hostis certamina, ut fertur, non modica toleravit.

S. Amandus factus est eremita in agro Lemo-vicensi;

f

g

h

cui magistro S. Junianus se credidit; * Ex vita amp. currere

4 Tunc prædictus religiosus puer Junianus, relictis parentibus, hoc modo canere* cupiens, ut ab æternæ patriæ hæreditate minime privaretur, et prædicti viri Amandi institutis se Christi notitiæ commendare cupiens, ejus fores pulsare, ut sibi aperiretur, cœpit. Ad quas fores cum cognovisset eum esse, vir Dei æstimans ne illusio aut tentatio diabolica adfuisset, aliquandiu i se sub silentio dedit, nec tamen mox ei patefecit ingressum, donec probaret cujus rei causa prædictus venerabilis puer ad ejus cellulam accessisset. Sed agnitione comperta, mox eum cum gaudio suscepit, ac viam salutis ostendit. Quare Junianus tanta in humilitate tantaque sanctitate, opitulante Domini misericordia, excrevisse noscitur, ut non solum magistri imitator existeret, sed etiam amore divino succensus magistri vitam virtutemque succenderet k. Igitur iisdem diebus cum hujus Amandi obitu appropinquaret, felici decessu migravit ad Dominum; multos tamen, ut fertur, suo salvavit exemplo.

i

k

5 Post cujus obitum prædictus venerabilis vir Junianus in ejus cellula longo spatio temporis solitariam vitam duxit, cumque multis virtutibus polleret, quodam tempore coluber miræ magnitudinis l juxta ejus cellulam apparuit. Quo dum multi ob sanandos diversorum morborum incursum ad prædicti viri cellulam et commendandos se in ejus orationibus desiderarent accedere, a prædicta immani bestia lacerarentur, et non solum homines, sed etiam et pecora, quæ contingere poterat, sua sævitia devastabat. Conjuncti in unius* e vicinis locis uterque sexus hominum, prædictum Dei famulum deprecabantur, ut hanc bestiam suis orationibus ab eorum finibus depelleret, ne amplius in loco dispensia generaret, et eis præberet aditum, qualiter ad suam cellulam liberius haberent accessum. Quorum compulsus orationibus, vir Dei Spiritus Sancti fretus auxilio, cum hanc immanem bestiam de habitaculo suo prospiceret procedentem, extensa dextera vexillum crucis adversus eam opposuit, præci-

F

Mortuo magistro, S. Junianus fugat horrendum colubrum, l

* lege unum

(a) Tom. III, Append., col. 512. — (b) Ibid., col. 542. — (c) Ibid., col. 546. — (d) Tom. II, p. 552.